

Î N C H E I E R E

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alla Bocicariova,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alla Bocicariova
împotriva Liliei Menuhova, intervenienți accesorii Departamentul de înmatriculare a
mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției
Servicii Publice, Societatea pe Acțiuni „Porsche Leasing România IFN” privind
recunoașterea în calitate de cumpărător și proprietar de bună credință,
împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 27 martie 2018 Alla Bocicariova s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Liliei Menuhova privind recunoașterea în calitate de cumpărător
și proprietar de bună credință.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 28 decembrie 2016 a procurat
de la Lilia Menuhova automobilul de model xxxxxx, numărul de înmatriculare
xxxxxx. Tot în acea zi s-a adresat către SITCCA Bălți cu cerere de a fi
reînmatriculat automobilul de model xxxxxxxxx

În rezultatul verificării informației de către secția înmatriculare vehicule din
cadru DIITMT s-a depistat că automobilul se află în căutare pe linia Interpol. Acest
fapt a constituit obiectul unui control de către IP Bălți în cadrul materialului
nr.xxxxxxx, care s-a finisat cu emiterea unei încheieri prin care s-a refuzat în
pornirea urmăririi penale.

În cadrul controlului a fost stabilit că automobilul nominalizat a fost vămuit în
anul 2010 la postul vamal Criuleni (cod xxxxxx) cu eliberarea formularelor tipizate
xxxxx în ordinea prevăzută de lege. La fel, a fost stabilit că în anul 2011 Mămăligă
Ghenadie fiind la piața auto din mun.Chișinău și-a procurat automobilul nominalizat
și în aceeași zi l-a reînmatriculat pe numele său.

În anul 2012 automobilul a fost reînmatriculat pe numele Liliei Menuhova, iar în luna decembrie 2016 automobilul a fost reînmatriculat pe numele său, unde a fost stabilit faptul că automobilul nominalizat se află în căutare pe linia Interpol.

Din conținutul materialelor controlului reiese că automobilul dat a fost înmatriculat conform normelor legale în corespundere cu Hotărârea nr.1047 din 08.11.1999 cu privire la reorganizarea Sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării a autovehiculelor și remorcilor acestora.

Provoacă dubii faptul că mijlocul de transport a fost dat în căutare pe linia Interpol la 21 iunie 2012, adică după 2 ani și 2 luni din momentul în care mijlocul de transport a fost legal introdus în țară și devamat la 20 martie 2010.

În materialele controlului nu se conține informație care este motivul aflării automobilului xxxxx, în căutare pe linia Interpol, cât și nu există nici o informație despre proprietarul automobilului și pretențiile sale referitor la revendicarea bunului mobil.

Conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.xxxxx, numărul de identificare a caroseriei automobilului de model xxxxxx prezentat la examinare nu a fost supus modificărilor, sunt inițiale, ștanțate în condiții de uzină și satisfac cerințele uzinei producătoare de așa tip de automobile.

La procurarea automobilului a acționat legal și nu poartă nici o vină pentru cele întâmplate, iar pentru a putea să utilizeze nestingherit acest mijloc de transport, urmează să-i fie recunoscută expres calitatea de cumpărător și proprietar de bună-credință.

Reclamanta Alla Bocicariova solicită recunoașterea în calitate de cumpărător și proprietar de bună-credință asupra automobilului de model xxxxxx, cu mențiunea în hotărâre că aceasta constituie temei pentru Departamentul de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice de a înregistra automobilul cu drept de proprietate după Alla Bocicariova în Registrul de Stat al Transporturilor.

Prin încheierea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central s-a atras Departamentul de înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alla Bocicariova.

Pentru a decide astfel, prima instanță a concluzionat că reclamanta nu poate fi recunoscută cumpărător și proprietar de bună credință al automobilului de model xxxx, or, automobilul a fost furat și se află în căutare internațională, iar proprietarul autoturismului xxxxxx pretinde revendicarea bunului său.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de apel declarată de Alla Bocicariova cu menținerea hotărârii din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că soluția instanței de fond privind respingerea cererii Allei Bocicariova este corectă, fiind apreciate corect materialele cauzei, probele administrate, raportate la exigențele legislației în vigoare.

La 17 iulie 2019 Alla Bocicariova, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, hotărârii din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (4)-(5) Cod de procedură civilă. A menționat că instanța nu a dat apreciere corectă art.307 alin. (1) Cod civil, art.375 alin. (1) Cod civil, dînsa fiind posesor și cumpărător de bună-credință a automobilului litigios.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul a constatat că Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia pe caz la 21 mai 2019, fiind recepționată de Alla Bocicariova la 26 iunie 2019 (f.d. 130, vol. I).

Prin urmare recursul declarat de Alla Bocicariova la 18 iulie 2019 a fost depus în termenul legal stabilit de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 13 august 2019, în adresa intimațiilor a fost expeditată copia recursului depus de Alla Bocicariova, cu înștiințarea de a depune referință la recurs.

La 02 septembrie 2019 Agenția Servicii Publice, a depus referință la cererea de recurs depusă de Alla Bocicariova, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La 23 septembrie 2019 SA „Porsche Leasing România IFN”, reprezentată de avocatul Criana Măcărescu, a depus referință la cererea de recurs depusă de Alla Bocicariova, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind nefondată, cu menținerea hotărârii din 05 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți ca fiind temeinică și legală.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alla Bocicariova, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alla Bocicariova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluțiile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alla Bocicariova.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alla Bocicariova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh